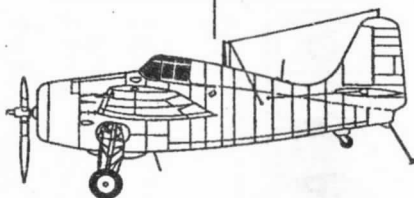

MODEL PLASTIKOVÝM MODELÁŘŮM
MODELS FOR PLASTIC MODELERS
MODELE FÜR PLASTIKMODELLER

1/72

Nº 72049

General Motors FM-2 Wildcat

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU • PLASTIC AIRCRAFT KIT • PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ

MANUFACTURED UNDER LICENSE FROM MINICRAFT/ACADEMY, UTILIZING INJECTION MOLDED COMPONENTS MANUFACTURED IN KOREA.

CZ

HISTORIE

První sériový model FM-2 opustil výrobní linku firmy Eastern uprostřed roku 1943. Zatímco si zachoval zvýšenou směrovku druhého prototypu XF4F-8, sériové FM-2 Wildcaty měly další změny a vylepšení své konstrukce. Sériový motor Curtiss R-1820-56 W o výkonu 1350 Hp byl instalován místo experimentálního motoru XR-1820-56. Vodní vstříkovací systém zvyšoval výkon motoru Curtiss po krátkou dobu při kritických situacích. Letouny FM-2 byly většinou přidělovány kombinovaným perutím „Composite Squadrons (VC)“, kde operovaly společně s letouny TBM Avenger, Wildcaty také prováděly leteckou podporu jednotek námořní pěchoty (Marines) při pozemních operacích a protiponorkové hlídkové lety. Pro zlepšení palební síly pro pozemní útoky a protiponorkové operace, továrna Eastern upravila letouny FM-2 tak, že instalovala pod každé křídlo tři závěsníky Mk 5 pro pětipalcové rakety HVAR.

Tyto poslední verze FM-2 se zúčastnily bojových operací při bojích na Filipínách a Okinavě, kdy poskytovaly velmi důležitou leteckou podporu Námořnímu letectvu při pozemních operacích.

Výroba typu FM-2 pokračovala až do srpna 1945, celkový počet vyrobených letounů dosáhl 4 777 kusů. Třístasedmdesát kusů FM-2 bylo dodáno Britskému Námořnímu letectvu (Fleet Air Arm), kde tento typ dostal označení Wildcat VI.

Technické údaje Eastern Aircraft FM-2 Wildcat

Rozpětí: 11,58 m, Délka: 8,81 m, Max. rychlost: 534 km/hod ve výšce 8 780 m, Max. dolet: 2 110 km, Operační dostup: 10 575 m

GB

HISTORY

The first production FM-2 came off the Eastern line during mid 1943.

While retaining the tail fin and rudder of the second XF4F-8 prototype, production FM-2 Wildcats incorporated a number of changes and improvements. A production 1350 Hp Curtiss R-1820-56W engine was installed in place of the experimental XR-1820-56. The water injection system boosted engine power from the Curtiss engine for short periods under emergency conditions.

FM-2s were normally assigned to Composite (VC) Squadrons where they operated alongside TBM Avengers, Wildcats were also responsible for providing air support to the Marines ashore and anti-submarine patrols. To improve the FM-2s firepower in the ground support and anti-submarine roles, Eastern modified an FM-2 with three Mk5 rocket launcher stubs for 5 inch high velocity aircraft rockets (HVAR) under each outer wing panel. These late model FM-2s saw action during the invasions of the Philippines and Okinawa, performing vital air support missions for the Marines ashore.

Production of the FM-2 continued until August 1945 when 4 777 examples of this model had been built. Three hundred and seventy FM-2s were supplied to the British Fleet Air Arm by which they were known as the Wildcat VI.

Technical specifications Eastern Aircraft FM-2 Wildcat

Span: 11,58 m Length: 8,81 m, Max. speed: 534 km/h at 8 780 m, Service ceiling: 10 575, Max. range: 2 110 km

D

HISTORIE

Das erste in Serie erzeugte FM-2 Modell verließ die Fertigungsstraße der Firma Eastern Mitte 1943. Während es einen erhöhten Seitenruder des zweiten Prototyps XF4F-8 bewahrte, wiesen die serienmäßig erzeugten FM-2 Wildcat Flugzeuge weitere Änderungen und Verbesserungen ihrer Konstruktion aus. Das Serientriebwerk Curtiss R-1820-56 W mit einer Leistung von 1350 Hp wurde statt des experimentellen Motors XR-1820-56 eingebaut. Ein Wassereinspritzsystem erhöhte die Leistung des Curtiss Triebwerkes für kurze Dauer bei kritischen Kampfsituationen.

Die FM-2 Flugzeuge wurden meistens kombinierten Geschwadern „Composite Squadrons (VC)“ zugeteilt, wo sie zusammen mit TBM Avenger Flugzeugen operierten. Wildcat Flugzeuge leisteten auch Luftunterstützung für Einheiten der Marineinfanterie bei Landoperationen und unternahm gegen U-Boote gerichtete Patrouillenflüge. Für Verbesserung der Schiesskraft bei Landangriffen und gegen U-Boote gerichteten Operationen modifizierte die Eastern Fabrik diese Flugzeuge auf die Weise, dass sie unter jeden Flügel drei Mk-5 Gehänge für fünf Zoll HVAR Raketen installierte. Diese letzten FM-2 Versionen beteiligten sich an den Kämpfen auf den Philippinen und Okinawa, wo sie eine sehr wichtige Luftunterstützung der Marineinfanterie bei Landoperationen leisteten. Die Erzeugung von FM-2 wurde bis August 1945 fortgesetzt, die Gesamtzahl der erzeugten Flugzeuge erreichte 4 777 Stück. Dreihundert sieben Stück FM-2 wurden an die Britische Marineflottille (Fleet Air Arm) geliefert, wo dieser Typ die Bezeichnung Wildcat VI bekam.

Technische Daten Eastern Aircraft FM-2 Wildcat

Spannweite: 11,58 m Länge: 8,81 m, Höchstgeschwindigkeit: 534 km/h in 8 780 m Höhe, Dienstgipfelhöhe: 10 575 m, Maximale Flugweite: 2 110 km

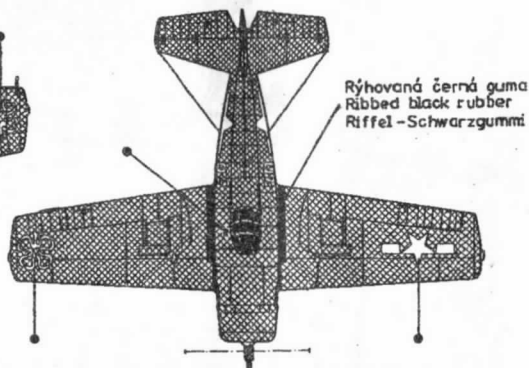
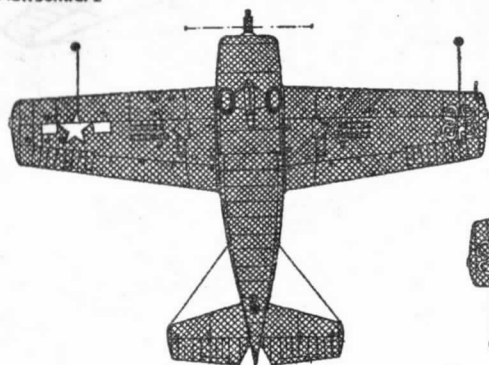
Žlutá
Yellow
Gelb

ZBARVENÍ A OZNAČENÍ CAMOUFLAGE AND MARKING TARNUNG UND KENNUNG

FM-2 Wildcat

Matná černá
Matt Black
Mattschwarz

General Motors FM-2 - Kombinovaná perut VC-93 (USS Petrol Bay CVE-80, Pacifik 11.V.1945)
General Motors FM-2 - Composite Squadron VC-93 (USS Petrol Bay CVE-80, Pacifik 11.V.1945)
General Motors FM-2 - Kombiniert Geschwader VC-93 (USS Petrol Bay CVE-80, Pacifik 11.V.1945)

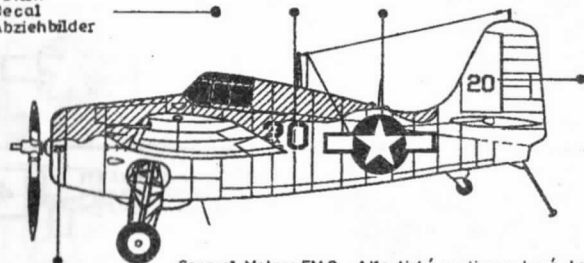
Rýhovaná černá guma
Ribbed black rubber
Riffel-Schwarzgummi

Obtisk
Decal
Abziehbilder

Bílá ANA 601
White ANA 601
Weiss ANA 601

Tmavá halubí šedá ANA 621
Dark Gull Gray ANA 621
Dunkel moewengrau ANA 621

Lesklá námořní modř ANA 623
Glossy Sea Blue ANA 623
Glanz-Seeblau ANA 623

General Motors FM-2 - Atlantická protiponorková kamufláž (VC-12, USS Core CVE-13, Atlantik 12.IV.1944)
General Motors FM-2 - Atlantic Anti-submarine camouflage (VC-12, USS Core CVE-13, Atlantik 12.IV.1944)
General Motors FM-2 - Atlantik gegen-U-Boote Tarnanstrich (VC-12, USS Core CVE-13, Atlantik 12.IV.1944)

Červená
Red
Rot

Zelená
Green
Gruen

